

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

בפני כב' הרשם הבכיר אופיר יחזקאל

יהודה קופרברג

התובע

נגד

1. חברת השקמה אן.ג'י.אן תקשורת בין לאומית 015 בע"מ
2. ימות המשיח בע"מ

הנתבעות

פסק דין

1

2

1. תביעה לתשלום סך של 75,000 ₪.

3

2. לטענת התובע, הנתבעת שלחה לו (לקווי טלפון המוחזקים על ידו) 81 הודעות "ספאם".

5

6

3. מנגד, הכחישה הנתבעת את כל רכיבי התביעה.

8

9

עובדות, הליכים וטענות הצדדים

4. התביעה הוגשה במקור בבית המשפט לתביעות קטנות וכוונה כלפי "בעליהם של קווי

הטלפון הבאים", תוך פירוט של 16 מספרי טלפון, שמהם, לטענת התובע בוצעו

"צינתוקים" לקווי טלפון המוחזקים על ידו. צינתוק הוגדר על ידי התובע כחיוג

למספר הטלפון הנמען, וניתוק השיחה מיד, על מנת שהנמען יחייג חזרה למספר שממנו

בוצעה השיחה, ובכך יאפשר למצנתק לחשפו לפרסומות, או לקדם את מטרותיו באופן

אחר.

16

5. התביעה המקורית, לא כללה את זהות הנתבעים ("בעלי הקווים"), והתובע ביקש,

בתחילה, כי בית המשפט יורה לגורמים שונים (משרד התקשורת ומשטרת ישראל),

לחשוף בפניו את זהותם. לאחר שנדחו בקשות אלה, הוגש כתב תביעה מתוקן,

שבמסגרתו נתבעו הנתבעות 1-2 (ליתר דיוק נתבעה הנתבעת 1 בשמה ו/או בצורת

התאגדותה הקודמת).

21

22

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

6. התובע טען, בכתב התביעה המתוקן, כי הנתבעת 1 אישרה בפניו, כי חלק מהקווים שמהם בוצעו השיחות מושא התביעה, הם של לקוחותיה, וכי למיטב ידיעתו הנתבעת 2 (אשר תכונה להלן גם – הנתבעת) **"מפעילה חלק משמעותי משיחות מצינתוק על מנת להשיא רווחים"**. התובע הוסיף, כי אפשר שנתבעות אלה, הן רק חלק משרשרת המעוולים הרלבנטית, ולכן, אפשר גם שיבקש, בהמשך, להוסיף נתבעים נוספים לתביעה.
7. עוד טען התובע, כי הצינתוקים האמורים, מקנים לו עילת תביעה כלפי הנתבעות, מכוח הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשס"ח-2008 (הידוע כ"**חוק הספאם**") ומכוח הוראות חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.
8. התובע טען, כי הוא סובל מ"מבול" של צינתוקים, בתדירות של שלושה או ארבעה ליום, ולעיתים אף למעלה מכך, דבר המהווה הטרדה של ממש.
9. לדבריו, משהחליט לשים סוף להטרדה, ערך רשימה של הצינתוקים, אשר צורפה לכתב התביעה. המדובר בטבלה שערך התובע, הכוללת פירוט של השעות והתאריכים שבהם לטענתו בוצעו הצינתוקים (המועדים הם החל מיום 19.1.2018 ועד ליום 12.7.2018), וכן של מספרי הטלפון שמהם ואליהם בוצעו (לגבי שניים מהמספרים שמהם בוצעו הצינתוקים, נטען, כי בוצעו מהם צינתוקים רבים לתובע – 24 צינתוקים ו-26 צינתוקים – מבלי שפורטו כל מועדיהם הרלבנטיים).
10. תוכן השיחות, לדברי התובע, כלל **"חדשות ואקטואליה, עובר להתרמות, רכילויות שונות, נושאים מגונים וניבולי פה, בדיחות, שירה, ניגונים, הרצאות, הודעות על הפגנות ומחאות שונות ומשונות וכו'"**.
11. התובע הוסיף, כי במרבית המקרים, לא קיימת אפשרות הסרה מרשימת התפוצה הרלבנטית למספר שממנו מבוצעים הצינתוקים, וכי במקרים שבהם קיימת אפשרות הסרה, הדבר דורש זמן רב. כמו כן, הואיל והצינתוקים מבוצעים ממספרים רבים, אין טעם של ממש בהסרה מהרשימה הנוגעת למספר ספציפי זה או אחר. בנוסף, לטענת התובע, לא קיימת לנמען אפשרות לחסום את המספרים.
12. לדברי התובע, הצינתוקים גורמים לו לטרדה ואף פוגעים בפרנסתו. כמו כן, הוא עושה שימוש בטלפון, הן לצרכים אישיים והן לצרכי פרנסה, ולכן, נוהג לחזור לשיחות שלא

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

- נענו, דבר אשר העצים את הטרדה הגלומה בצינתוקים. בנוסף, לדבריו, הוא וילדיו
נוהגים לצרוך תכנים כשרים בלבד, במסגרת "הקומה הכשרה", ואילו חלק מתכני
הצינתוקים, אינם עונים על מגבלה זו (ולא ניתן כאמור לחוסמם באופן אפקטיבי), דבר
שאף הוא מעצים את הפגיעה הנגרמת כתוצאה מהצינתוקים.
13. הנתבעת 2 הגישה כתב הגנה, שבו טענה, כי התביעה נטולה בסיס עובדתי. כך, התובע
לא הציג דבר מה קונקרטי לעניין תוכן ההודעות, לא הוכיח כי אכן בוצעו אליו
צינתוקים, בשונה משיחות או הודעות מותרות, ולא הציג כלל את מועדיהם של מרבית
הצינתוקים הנטענים. כמו כן, רשימת הצינתוקים שצירף לכתב התביעה, אינה בגדר
ראייה, ותכני ההודעות, כפי שתוארו בכלליות על ידי התובע עצמו, אינם בגדר
"פרסומת". בנוסף, התובע עשה שימוש בקווים מושא התביעה ויש להניח כי הסכים,
בצורה זו או אחרת, להיכלל ברשימות התפוצה הרלבנטיות לקבלת ההודעות.
14. הנתבעת 2 הוסיפה, כי התובע לא הראה כי קיימת יריבות בינו לבינה. התובע ניסה,
בתחילה, לגלות את זהותם של מפעילי הקווים הרלבנטיים, וכשלא הצליח בכך, הגיש
תביעה נגדה, בטענה כללית שלפיה למיטב ידיעתו היא מפעילה חלק מהקווים. התובע,
לדבריה, אף פנה אליה בדרישה לגלות לו את זהות מפעילי הקווים.
15. מעבר לכך, טענה הנתבעת 2, כי היא פועלת כחברת טכנולוגיה, המספקת ללקוחותיה
שירותים טכניים למערכות מידע טלפוניות. מערכות אלה מאפשרות שידור של מידע
קולי, או ממוחשב, והאזנה למידע זה. המערכות מספקות ללקוחות הנתבעת,
המקימים באמצעותן קווי מידע קולי, המחברים לרשת הבזק הציבורית. הנתבעת 2,
לדבריה, אמנם מספקת ללקוחותיה שירות המאפשר להם לשלוח הודעות קוליות
לנמענים, באמצעות חיוג למספרי טלפון של נמענים, לרבות צינתוקים, אך אינה
מעורבת כלל בעצם משלוח ההודעות, בתכני ההודעות או בתפעול הקווים של
לקוחותיה. הנתבעת 2, לדבריה, אינה שולטת ואינה יכולה לשלוט בקווי המידע הקולי
המופעלים במערכותיה. המדובר בעשרות אלפי לקוחות המפעילים קווי מידע שונים
שלהם מאזינים מאות אלפי נמענים מדי יום. לקוחות אלה מתפעלים את הקווים
בעצמם, ובכלל זה, יוצרים בעצמם את התכנים ומחייגים בעצמם ללקוחותיהם.
הנתבעת, לדבריה, מתנה את ההתקשרות עם לקוחותיה, בכך שיספקו תכנים
"כשרים", וזאת הואיל והחברה מנוהלת על ידי חסידי חב"ד. כמו כן, היא מתנה את
ההתקשרות עמם, בכך שיפעלו על פי דין, לרבות על פי דרישות "חוק הספאם". לעניין
זה צירפה הנתבעת 2, לכתב ההגנה, שבלונה של נוסח הסכם שבינה לבין לקוחותיה,

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

שבה נכללת הדרישה האחרונה אמורה. עם זאת, לדבריה, בסופו של יום, הבחירה האם להפעיל בפועל את הקווים בהתאם להוראות הדין, מסורה בידי הלקוחות, שכן היא עצמה, אינה יכולה לשלוט בכך, או לדעת האם אכן עשו כן. הנתבעת דומה, לטענתה, לחברות המספקות תוכנות לבניית אתרים במרשתת, או מרכזיות. בדומה לחברות אלה, היא מספקת פלטפורמה בלבד, ואינה יכולה לשלוט בשימוש הנעשה בהן.

16. נתבעת 2 טענה גם, כי ניתן היה לבצע הסרה, בהליך פשוט, מרשימות התפוצה של הקווים שמפעילים לקוחותיה (מרשימת התפוצה של קו זה או אחר ואלה הקשורים אליו). כמו כן, ניתן היה לבצע חסימה כללית של כל הקווים שמפעילים לקוחותיה. התובע, לטענתה, כלל לא ניסה לעשות כן, ונחסם, עם הגשת התביעה.

17. נתבעת 2 הוסיפה, כי היא אינה "מפרסם" כהגדרתו בחוק הספאס. כך, לדבריה, שמה אינה מצוין בהודעות שנשלחו (ככל שאכן נשלחו) לתובע; תוכן ההודעות (ככל שנשלחו) אינו מקדם את עסקיה או את מטרותיה, אלא, אם בכלל, את אלה של לקוחותיה; והיא אינה משווקת דברי פרסומות, שכן לא ביצעה כל פעולה בקשר עם משלוח ההודעות, אלא סיפקה פלטפורמה טכנית בלבד. לתמיכה בטענה זו, הפנתה הנתבעת לפסיקה שבה נקבע כי ספק הפלטפורמה למשלוח הודעות, אינו בגדר מפרסם.

18. עוד נטען, כי ההודעות מושא התביעה, אינן בגדר "דבר פרסומות". הגדרת "דבר פרסומות" בחוק הספאס (בסעיף 30א(א)), כללה, עד תיקון 72 לחוק התקשורת (תיקון מיום 23.05.2018), שתי חלופות: "(1) מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת"; ו- "(2) מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה". תיקון 72 הוסיף חלופה שלישית: "(3) מסר שאינו דבר פרסומות כאמור בפסקה (1) או (2), המופץ לציבור הרחב, ונכללת בו הצעה לנמען להתקשר למספר טלפון מסוים לשם קבלת מסר כלשהו...".

ס"ק 3 האמור, שלפיו מהווה צינתוק דבר פרסומות, נוסף כאמור רק ביום 23.5.2018, כך שאינו חל על מרבית ההודעות מושא התביעה; והתובע לא הציג את תוכן ההודעות, כך שלא ניתן לקבוע האם הן מקיימות את ההגדרות הקבועות בס"ק 1 ו-2 האמורים (ומתיאורו הכללי של התובע את תוכן ההודעות אף עולה כי אינן מקיימות זאת).

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

19. בנוסף, נטען, כי חזקה על לקוחותיה כי גם אם שיגרו הודעות פרסומות לתובע, עשו כן בהתאם לדרישות הדין.

20. נתבעת 2 הוסיפה, כי אין מדובר בפגיעה בפרטיות התובע, שכן אין מדובר בפעולות דוגמת בילוש או התחקות אחריו.

21. נתבעת 2 הכחישה גם את נזקי התובע וטענה כי לא פעל להקטינס באמצעות ביצוע הסרה.

22. לאחר הגשת כתב ההגנה מאת הנתבעת 2, ביקש התובע לתקן את כתב התביעה ובקשתו התקבלה. בבקשה התבקש כי כתב התביעה יתייחס לנתבעת 1 בשמה העדכני, וכן צוין לגביה, כי התביעה אינה מכוונת נגדה, ככל שהיא משמשת רק זכיינית הקווים מושא התביעה, וכי התביעה נגדה נועדה "לאפשר לה לדווח" את זהות רוכשי זכויות השימוש בקווים. בנוסף, טען התובע כי מספר הצינתוקים שנשלחו אליו עומד על 81. התובע צירף צילומי מסך של מכשיר הטלפון שלו, המתעדים, לדבריו, צינתוקים אלה (מדובר בתיעוד של 49 שיחות).

23. בנוסף, התובע ביקש להורות לנתבעת 2 למסור לידיו את פרטי לקוחותיה שביצעו את השיחות מושא התביעה. התובע ציין לעניין זה, כי בסעיף 3 להסכם ההתקשרות שצירפה הנתבעת לתביעה, מתחייבים הלקוחות לקבל את הסכמת הנמען לקבלת השיחות ובסעיף 4 להסכם הם מתחייבים לשמור תיעוד של הסכמה זו ולהעמידו לרשותה במידת הצורך. התובע גם ביקש, בהמשך, כי הנתבעת 2 תמציא תיעוד של הסכמה זו, ככל שישנו, וכן תיעוד כלל השיחות שביצעו לקוחותיה לקווי הטלפון המוחזקים על ידו וכן תיעוד של בקשות ההסרה הרלבנטיות.

24. הנתבעת 2 התנגדה לבקשה בצינה כי הבקשה מעידה על כך שהתובע מודע לכך שהיא אינה הנתבעת הנכונה בתביעה. עוד נטען כי בית המשפט לתביעות קטנות אינו מסומך ליתן צו כאמור. בנוסף, נטען, כי מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע בפרטיות לקוחותיה, ולכן, אין לו מקום, כל עוד לא הובאה ראיה של ממש לכך שמי מהם עבר על החוק (לעניין החסרים הראייתיים הקיימים בתביעה חזרה הנתבעת על טענותיה שהובאו לעיל).

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

25. הנתבעת 1 הגישה אף היא כתב הגנה, שבו טענה כי היא בעלת רישיון כללי למתן שירותי בזק (בדומה, למשל, לחברת "בזק"), וככזאת, היא מקצה קווי טלפון ללקוחותיה, ומספקת שירותי טלפוניה. לדבריה, היא אינה מבצעת צינתוקים כלשהם ואינה אחראית לשימוש שמבצעים עשרות אלפי לקוחותיה בקווים. עוד נטען, כי התובע אינו תם לב, כמי שמפעיל מוקד סיוע להגשת תביעות קטנות.

26. לקראת הדיון בתביעה, הגיש התובע מעין סיכום טענות מטעמו, שבו טען כי הנתבעת 1, זכיינית משרד התקשורת לקווים מושא התביעה, מפיקה רווח מ"דמי קישורית", שהם סכומים המשולמים לה כאשר מנוי של חברת תקשורת אחרת מתקשר לאחד ממנוייה. לפיכך, היא גם בעלת אינטרס כי מנוייה, דוגמת הנתבעת 2, או לקוחותיה של הנתבעת 2, יבצעו צינתוקים, קרי, שיחות שנועדו לגרום למנויים של חברות אחרות להתקשר בחזרה למנוייה שלה. לדברי התובע, הנתבעת 2, מבצעת עבור הנתבעת 1 את הצינתוקים, וגם היא מרוויחה מכך (ומשלמת נתח ללקוחותיה, כפי שעולה מדוגמת החוזה שצירפה היא עצמה), כך ששתי החברות ביחד, גורמות להטרדה קשה של לקוחותיהן של חברות תקשורת אחרות וחושפות לקוחות אלה לתכנים שהם אינם מעוניינים להיחשף אליהם. הנתבעות התנערו מכך וטענו שהן בגדר פלטפורמות בלבד, אך טענות אלה נטענו בעלמא, וזאת משלא הוצאו פרטי הלקוחות-המבצעים הנטענים. ונתבעת 2 אף אפשרה ללקוחותיה להפעיל צינתוקים מבלי לכלול אפשרות הסרה עבור הנמענים.

27. ביום 10.3.2019 התקיים דיון בתביעה.

28. בדיון חזרה הנתבעת 1 על טענותיה האמורות, התובע הסכים למחיקת התביעה נגדה, וניתנה החלטה בהתאם.

29. אשר לנתבעת 2, נציגה העיד בדיון, כי התובע, לפי חיפוש שערכו במערכותיהם, ידע להוסיף את עצמו, וכן להסיר את עצמו, מרשימות תפוצה של קווים המופעלים על ידי לקוחותיה, דוגמת קווי חדשות. הנציג אף הציג מסמך שהוכן לעניין זה, והציג דוגמא לעניין לקוח מסוים של הנתבעת 2, שלרשימת התפוצה שלה ביקש התובע להצטרף, ובהמשך, להיות מוסר ממנה (מדובר במועדים שקדמו לאלה מושא התביעה).

30. הנציג אישר בעדותו, כי חלק ממספרי הקווים המצוינים בתביעה הם של לקוחות הנתבעת 2 (ובהמשך אישר כי כל המספרים הם של לקוחות הנתבעת, למעט אחד).

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

הנציג הסביר, כי מהקווים המופעלים על ידי לקוחות הנתבעת, מבוצע חיוב לנמען, ומשעונה הנמען לשיחה, מושמעת הודעה קצרה שלפיה "יש לך הודעה" והשיחה מתנתקת. בשלב זה, באפשרות הנמען לחייג חזרה למספר שממנו בוצע אליו החיוב, ולהאזין להודעה, שעשויה להיות, למשל, ידיעה חדשותית. הנציג הוסיף, כי ישנם כ-100,000 לקוחות המאזינים לקווי הנתבעת 2, וכי הרווח לעניין זה, מופק על ידי הנתבעת 2 מ"דמי קישור גומלין". לדבריו, מקום בו שיחה מתבצעת, למשל, ממנוי של חברת תקשורת מסוימת (לדוגמא חברת "סלקום"), למנוי של הנתבעת 1 (העוסקת כאמור בהקצאת קווי טלפון למנוייה), משלמת סלקום לנתבעת 1 עבור כל דקת שיחה. נתבעת 1 מצדה, על מנת להפיק רווחים מדמי קישור הגומלין האמורים, מתקשרת עם חברות דוגמת הנתבעת 2, המספקת פלטפורמה לפעולת הצינתוקים, או ישירות עם חברות המספקות תוכן לצורך זה, ומשלמת לחברות אלה חלק מדמי קישור הגומלין המתקבלים אצלה. כך, מקום בו לקוח של חברת סלקום, מקבל שיחת צינתוק מלקוח של הנתבעת 2, וחוזר למספר שממנו התקבלה השיחה, מניב הדבר רווח לנתבעת 1 (שהקצתה את הקו לנתבעת 2), בדמות תשלום מחברת סלקום, וכן לנתבעת 2, המקבלת נתח מרווחי הנתבעת 1, ולבסוף, ללקוחה של הנתבעת 2, המקבל אף הוא נתח מרווח זה (המדובר לדבריו ברווחים נמוכים יחסית). הנציג הוסיף, כי הנתבעת 2 עצמה, רוכשת את הקווים מהנתבעת 1, מספקת ללקוחותיה פלטפורמה להפעלת הקווים שמהם מבוצעים, בין היתר, הצינתוקים, וכי כל לקוח מגדיר בעצמו, באמצעות ממשק אינטרנטי או טלפוני, את מאפייני הקו, לרבות העלאת תכנים ואפשרות ההסרה מרשימת התפוצה.

31. הנתבעת שקלה במעמד הדיון, האם למסור לבית המשפט ולתובע מידע הנוגע לזהות לקוחותיה שביצעו את השיחות מושא התביעה, אך החליטה שלא לעשות כן. לדבריה, חלק מלקוחותיה פועלים במישור הפוליטי וחרדים לפרטיותם, ואילו התובע הוא מעין נציג של גוף המשוך לזרם פוליטי אחר, בשם ועדת הרבנים. כמו כן, התובע לא הוכיח כי מי מהלקוחות אכן עבר על החוק, ובהעדר הוכחה לעניין זה, הנתבעת סבורה כי אין מקום לחשיפת זהותם על ידה.

32. התובע מצדו חזר בדיון בקצרה על עיקרי טענותיו. התובע הציג סרטון הדרכה של הנתבעת 2 ללקוחותיה שבו, בין היתר, מוצגת אפשרות, עבור הלקוח המפעיל את הקו, לאפשר הסרה מרשימת התפוצה באמצעות הקשה על מספר מסוים, וכן אפשרות, שלא לאפשר הסרה כלל.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

33. עם תום הדיון, ונוכח מורכבותו היחסית של העניין, ניתנה החלטה בדבר העברת הדיון
בתביעה לבית משפט השלום, למסלול של תביעה בסדר דין מהיר.

34. התובע הגיש כתב תביעה מתוקן בסדר דין מהיר שבו חזר על טענותיו. התובע הוסיף,
כי הנתבעת מספסרת ברשימות תפוצה של נמענים ורוכשת רשימות עבור לקוחותיה.
התובע הדגיש את חומרת תופעת הצינתוקים במגזר החרדי ועמד על מעורבות חברי
הכנסת החרדים בתיקון 72 לחוק הספאם, אשר עיגן את האיסור על צינתוקים. התובע
הדגיש את הנזק הרב יותר, הגלום בספאם הנשלח באמצעות הטלפון, ואת היותה של
הנתבעת "מלכת הצינתוקים". לדבריו, הנתבעת, מפיקה רווח כתוצאה מהצינתוקים,
ולא הוכיחה שאינה מבצעת צינתוקים בעצמה. כמו כן, הנתבעת נושאת באחריות, כמי
שמאפשרת ללקוחותיה לבחור מערכת בלי אפשרות הסרה (דבר שגם היא מרוויחה
ממנו). התובע הכחיש הסכמה לקבלת הודעות מהנתבעת, והוסיף כי גם אם היה
מסכים לקבל הודעות מסוג מסוים, או מקו מסוים, הרי שאין מדובר בהסכמה גורפת
לקבלת הודעות מכל קוויה של הנתבעת. לדבריו, לנתבעת יש אפשרות לדעת אם ביקש
להצטרף לרשימת התפוצה של קו זה או אחר, ואם ביקש להסיר את עצמו, ולראייה
המסמך שצירפה לעניין זה. ואולם, מדובר במסמך שמתייחס "לשנים קדמוניות" ולא
לשיחות מושא התביעה, ולכן, יש בהבאתו כדי לחזק את טענותיו. התובע ציין, כי
באפשרותה של הנתבעת למנוע את שיגור ההודעות, שאכן פסקו לאחר הגשת התביעה.
התובע הכחיש את הטענה שלפיה הוא בגדר שליח של ועדת הרבנים.

35. בכתב ההגנה המתוקן, חזרה גם הנתבעת על טענותיה. הנתבעת הוסיפה, כי התובע
הוא מנהל של ארגון המסייע בהגשת תביעות קטנות, כך שהתביעה אינה מוגשת
בידיים נקיות. כמו כן, התובע, לדבריה, מודע לכך שהיא אינה הכתובת הנכונה לתביעה
וכי התביעה נועדה להפעיל עליה לחץ על מנת שתחשוף בפניו את זהות לקוחותיה.
הנתבעת התייחסה לטענה, בדבר מתן אפשרות ללקוח, שלא לכלול אפשרות הסרה
לנמען, וטענה כי הדבר מיועד למקרים בהם אין חובת הסרה בהתאם לחוק, וכי בכל
מקרה, ההחלטה האם לעשות שימוש באפשרות זו, היא של הלקוח בלבד.

36. בהמשך הגישו הצדדים תצהירי עדות ראשית שבהם חזרו, ככלל, על גרסאותיהם
וטענותיהם.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

37. בתצהיר התובע נכלל הסכם ספציפי שנכרת בין הנתבעת לבין אחת מלקוחותיה, בשם "אדרי" (ההסכם הגיע לידי התובע, שכן הנתבעת ואדרי ניהלו הליך משפטי ביניהם ולתובע ניתן אישור לעיין בתיק בית המשפט של אותו הליך). התובע עמד, בין היתר, על כך שמדובר בהסכם השונה מהסכם השבלונה שצירפה הנתבעת, ואשר, בין היתר, אינו כולל הוראות המכפיפות את פעילותו של הלקוח (אדרי) לחוק הספאס. הנתבעת, לעומת זאת, טענה, בין היתר, כי מדובר בהסכם ישן, שאינו רלבנטי למצב הדברים הנוכחי.

38. התובע גם חזר על בקשתו (שלגביה נקבע כי תידון במידת הצורך לאחר הגשת תצהירי עדות ראשית) לעיון בחומרים הנוגעים להתקשרות שבין הנתבעת לבין לקוחותיה ואילו הנתבעת התנגדה לכך, בציינה כי לא הוצגה ולו ראשית ראיה לכך שלקוחות אלה עברו על החוק, כך שאין מקום לחשיפתם בפני התובע. לעניין זה ניתנה החלטה, בפתח דיון ההוכחות, שלפיה הנתבעת אינה מחויבת לחשוף חומרים אלה בפני התובע, אך שאפשר כי להימנעותה מלעשות כן, תיוחס משמעות ראייתית.

39. גם בדיון ההוכחות ובסיכומיהם חזרו הצדדים (התובע ונציג הנתבעת) על עיקרי גרסאותיהם וטענותיהם, תוך שהנתבעת מצדה הדגישה כי נאסר עליה למסור מידע הנוגע ללקוחותיה מבלי שנתקבל צו בית המשפט המחייב אותה לעשות כן. עוד הדגישה הנתבעת כי עדותו של התובע הייתה "מתחמקת" והתאפיינה בשכחה, לרבות בכל הנוגע לשיחות מושא התביעה; כי התובע לא הרים את הנטלים המוטלים עליו כתובע, ובכלל זה, לא הוכיח את כמות הצינתוקים הנטענים; וכי הוכח שהנתבעת היא בגדר פלטפורמה בלבד ואינה בגדר מפרסם.

דיון והכרעה

40. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להתקבל ברובה.

41. חוק הספאס (סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת) אוסר, כידוע, על "מפרסם" לשלוח "דבר פרסומת" לנמען, מבלי שנתקבלה, קודם לכן, הסכמתו המפורשת של הנמען לכך.

42. המחלוקת הראשונה שבין הצדדים, היא האם אכן נשלחו דברי פרסומת לתובע, קרי, האם בוצעו צינתוקים כלפי התובע, והאם אלה, ככל שבוצעו, מהווים דברי פרסומת.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

- 1 43. התובע דרש, כאמור, פיצוי בגין 81 צינתוקים שלטענתו בוצעו כלפיו.
2
3 44. כפי שיפורט להלן, הוכח, במאזן ההסתברויות, כי בוצעו 49 צינתוקים כלפי התובע.
4
5 45. לכתב התביעה המקורי, כאמור, צירף התובע, רשימה בלבד, של הצינתוקים הנטענים
6 (רשימה שנעדרו ממנה מועדיהם של חלק ניכר מהצינתוקים), ולא צירף כל ראיה
7 לתמיכה בכך שאכן בוצעו צינתוקים אלה. רק בהמשך, בכתב התביעה המתוקן, צורפו
8 צילומי מסך המתייחסים ל-49 צינתוקים.
9
10 46. אני סבור כי הצינתוקים שלגביהם לא צורפו צילומי מסך, לא הוכחו.
11
12 47. כך, הנטל הראשוני להוכיח את ביצוע השיחות כלפיו, מוטל על התובע; ובצירוף
13 רשימת שיחות, שנערכה על ידי התובע, אין בכדי להרים נטל זה. אמנם, יש להניח, כי
14 הנתבעת יכולה הייתה לבדוק מול לקוחותיה, האם אכן בוצעו שיחות אלה, או אחרות,
15 כלפי התובע, ואולם, משלא צירף התובע כל אסמכתא לכך שאכן בוצעו (והתובע
16 לכאורה יכול היה לצרף אסמכתא לכך, למשל, באמצעות הצגת תיעוד הקיים במכשיר
17 הטלפון שלו, או באמצעות פנייה למפעיל הסלולרי שאצלו הוא מנוי), לא היה מקום
18 לצפות מהנתבעת כי תעשה כן.
19
20 48. בשונה מכך, אני סבור כי השיחות שלגביהן צורפו צילומי מסך, אכן הוכחו. לעניין זה,
21 אכן צורפה אסמכתא על ידי התובע, לכך שבוצעו השיחות, בדמות אותם צילומי מסך.
22 הנתבעת, לעומת זאת, שבכוחה היה לסתור אסמכתא זו – ככל שאינה נכונה, וככל
23 שלמעשה לא בוצעו השיחות האמורות – באמצעות פנייה ללקוחותיה הרלבנטיים,
24 והצגת מידע הקיים אצלם לעניין זה, לא עשתה כן (התייחסות נוספת למשמעות
25 הראייתית שיש לייחס לכך שהנתבעת לא פנתה ללקוחותיה בעקבות התביעה ולא
26 צירפה ראיות המצויות בידיהם, תובא בהמשך).
27
28 49. מכאן שיש לקבוע כי 49 השיחות האמורות, אכן התקיימו.
29
30 50. הנתבעת טענה כי ה"חזרתיות" (חלק מהשיחות הנטענות הן ממספרים החוזרים על
31 עצמם), יכולה לנבוע גם משיחות שחייג התובע אל לקוחותיה, עלתה רק בסיכומיה,
32 לא נתמכה בראייה כלשהי, והוכחשה על-ידי התובע בסיכומי תשובתו, בטענה כי

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

1 התייעוד נוגע רק לשיחות הנכנסות (סעיפים 42, 48, 49). בנסיבות אלה, אינני מקבל
2 טענה זו של הנתבעת.

3
4 51. הנתבעת התנגדה לשינוי חזית בנוגע לצירוף צילומי המסך, אשר התייחסו, כאמור,
5 לשיחות נוספות, מעבר לאלה שצוינו בכתב התביעה המקורי. ואולם, הגשת כתב
6 התביעה המתוקן, שאליו צורפו צילומי המסך, נעשתה בהתאם להחלטת בית המשפט,
7 ולנתבעת התאפשר, כמובן, להתגונן מפניו, באמצעות הגשת כתב הגנה מתוקן (כפי
8 שאכן עשתה), כך שאין ממש בטענה זו.

9
10 52. בנוסף, לא הייתה למעשה מחלוקת כי השיחות בוצעו ממספרים או קווים "של
11 הנתבעת" (המספרים המתועדים בצילומי המסך, אינם כוללים את המספר האחד
12 שלגביו העיד נציג הנתבעת, כי אינו בחזקת הנתבעת (עמ' 20 ש' 29-27)).

13
14 53. משכך, גם לא יכולה להיות מחלוקת של ממש כי מדובר בצינתוקים (כפי שהוגדרו,
15 כמפורט לעיל ולהלן, על ידי נציג הנתבעת עצמו). ודוק, משמדובר בקווים של הנתבעת,
16 ומשאישרה הנתבעת כי היא מתקשרת עם לקוחותיה התקשרות שבמסגרתה היא
17 מספקת להם קווים ופלטפורמה לצורך ביצוע צינתוקים, ולא הציגה כל אפשרות
18 אחרת (שאינה צינתוק) לעניין מהותה של מי מבין השיחות שבוצעו לתובע ממספריה,
19 הרי שיש להניח כי השיחות שבוצעו כלפי התובע, אכן היו מסוג צינתוקים. יוער, כי גם
20 לעניין זה, יכולה הייתה הנתבעת לפנות ללקוחותיה, ככל שהדברים אינם ידועים לה,
21 על מנת לברר את מהות השיחות הנטענות שבוצעו לתובע, ולהציג מידע זה לפני בית
22 המשפט.

23
24 54. כעת יש לבחון, האם צינתוקים אלה הם בגדר "דבר פרסומות".

25
26 55. הגדרת "דבר פרסומות" כללה, עד תיקון 72 מיום 23.05.2018, שתי חלופות: "(1) מסר
27 המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת
28 כספים בדרך אחרת"; ו-"(2) מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או
29 תעמולה". במסגרת תיקון 72 נוספה חלופה שלישית: "(3) מסר שאינו דבר פרסומות
30 כאמור בפסקה (1) או (2), המופץ לציבור הרחב, ונכללת בו הצעה לנממן להתקשר
31 למספר טלפון מסוים לשם קבלת מסר כלשהו..." (הסיפא של ס"ק (3) מסייגת את

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

1 תחולת התיקון לעניין מסרים ממוסדות המדינה וגורמים דומים ואינה רלבנטית
2 לעניינו).

3
4 56. אני סבור, נוכח הוראות התיקון, כי אכן מדובר בדברי פרסומת.

5
6 57. בטרם תנומק קביעה זו, יצוין, כי בין הצדדים ישנה מחלוקת, האם מדובר בתיקון
7 שנועד להבהיר את המצב המשפטי הקיים, כך שצינתוקים נכנסו בגדר האיסור הקבוע
8 ב"חוק הספאם", עוד בטרם כניסת התיקון לתוקף (עמדה הנתמכת לכאורה בפסיקה
9 ובדברי ההסבר להצעת החוק), או שמא מדובר בתיקון אשר שינה את המצב המשפטי
10 הקיים, כך שרק בעקבותיו הפכו הצינתוקים (ככל שאינם מתבצעים בהתאם להוראות
11 החוק) אסורים. ואולם, נוכח קביעתי שלפיה הוכחו רק הצינתוקים שלגביהם צורפו
12 צילומי מסך – צינתוקים אשר ממילא בוצעו לאחר התיקון לחוק – הרי שמדובר
13 במחלוקת הנעדרת נפקות בכל הנוגע למקרה הנוכחי (שאותו יש לבחון, ממילא,
14 בהתאם להוראות התיקון בלבד).

15
16 58. נציג הנתבעת הגדיר, בדיון מיום 10.3.2019, לשאלת בית המשפט, את הצינתוקים,
17 כשיחות שמתבצעות לנמען, שבהן, לאחר שענה הנמען לשיחה, הוא מתבשר כי "יש לך
18 הודעה", אשר לצורך האזנה לה, יש לחזור למספר שממנו נתקבלה השיחה (כלומר,
19 השיחה מתנתקת לאחר שנאמר לנמען כי יש לו הודעה, וזאת בשונה משיחה המתנתקת
20 עוד לפני שהספיק הנמען לענות לה).

21
22 59. מכאן, שהצינתוקים מושא התביעה, נכנסים בדיוק בגדרה של החלופה השלישית
23 האמורה, שנוספה להגדרת דבר פרסומות בחוק הספאם (מסר שנכללת בו "הצעה
24 לנמען להתקשר למספר טלפון מסוים לצורך קבלת מסר כלשהו").

25
26 60. ודוק, על פי ההגדרה שבתיקון, מדובר בהצעה להתקשר למספר טלפון לצורך קבלת
27 "מסר כלשהו", קרי, בניגוד לטענת הנתבעת, אין חשיבות לתוכנו של אותו מסר, ואין
28 מדובר דווקא במסר שמטרתו עידוד רכישת מוצרים או שירותים, או מסר שעניינו
29 תרומה, או תעמולה (סוגי המסרים המצוינים בחלופות הנוספות שבאותו סעיף). לעניין
30 זה, יש להניח כי ככל שמבקש היה המחוקק, כי הצעה להתקשר למספר לצורך קבלת
31 מסר תיחשב דבר פרסומות, רק מקום בו מדובר במסר שעניינו רכישה, תרומה או

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

1 תעמולה, היה המחוקק מציין זאת, או לכל הפחות, לא היה נוקב בביטוי שמשמעותו
2 הפוכה ("מסר כלשהו"). אפשר שאכן מדובר, מבחינת המחוקק, בתיקון שנועד למנוע
3 או לצמצם את הטרדה המיוחדת הגלומה בשיחות מעין אלה (מקום בו הן מתבצעות
4 מבלי שהנמען נתן את הסכמתו לכך), בפרט במגזר החרדי. כך או כך, לשון החוק,
5 לעניין זה, ברורה.

6
7 61. מכאן שהצינתוקים מושא התביעה, הם בגדר דברי פרסומות, כהגדרתם בחוק, וזאת
8 ללא קשר לתוכן השיחות.

9
10 62. לעניין זה יצוין כי העובדה שאפשר שהתובע לא ענה לחלק מהשיחות האמורות, ולא
11 חזר למספר שממנו נתקבלו, אין משמעה כי אין מדובר בדבר פרסומת. ודוק, לטעמי,
12 בשים לב למטרת החוק (מניעת ההטרדה הגלומה במשלוח "ספאם" לנמנעים שלא
13 נתנו את הסכמתם לכך), הקובע הוא, כי השיחה נועדה מלכתחילה לצורך השמעת
14 ההודעה האמורה לנמען, ולא האם הנמען ענה לשיחה הספציפית, או אם לאו.

15
16 63. הקביעה האמורה, מייתרת את המחלוקת בין הצדדים בשאלה, האם נדרש התובע
17 להוכיח את תוכן השיחות, והאם אכן עשה כן, או שמא נדרשה הנתבעת באמצעות
18 מידע הקיים אצלה, או אצל לקוחותיה, לעשות כן.

19
20 64. מעבר לדרוש יצוין לעניין זה, כי הנטל להוכחת התקיימות הסייג הנטען על ידי
21 הנתבעת, הנוגע להודעות "פוליטיות" (סייג המתייחס, לחלופה השנייה להגדרת דבר
22 פרסום, שעניינה הודעה בדבר תרומה או תעמולה, ולא לחלופה השלישית האמורה,
23 שהיא הרלבנטית לעניינו), מעצם היותו סייג, מוטל על כתפי הנתבעת. הנתבעת, שלא
24 הציגה ראייה כלשהי בנוגע לתוכן ההודעות, וזאת חרף העובדה כי יש להניח כי יכולה
25 הייתה לפנות ללקוחותיה ולקבל מהם את המידע הרלבנטי לעניין זה, לא עמדה בנטל
26 זה. מכאן שאף אם היה נקבע כי מדובר בסייג החל גם לעניין החלופה השלישית
27 האמורה (ונוכח לשון החוק, ומיקום הסייג בחוק, אין מקום לקבוע זאת), הרי
28 שממילא לא הוכח קיומו.

29
30 65. בתיקון 72 תוקן גם סעיף 30א(ב) לחוק הספאם, ונקבע כי "חיוג לנמען באמצעות
31 מערכת חיוג אוטומטי בלא הסכמת הנמען כאמור ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה,

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

1 גם אם החיוג הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיוג של הנמען למספר שממנו בוצע
2 החיוג מושמע לו דבר פרסומת". כך שנוסחו המלא של הסעיף, הוא: "לא ישגר
3 מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה
4 אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען,
5 בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; חיוג לנמען באמצעות מערכת
6 חיוג אוטומטי בלא הסכמת הנמען כאמור ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה, גם אם
7 החיוג הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיוג של הנמען למספר שממנו בוצע החיוג
8 מושמע לו דבר פרסומת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או
9 לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה,
10 המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות
11 סעיף זה".

12
13 66. במקרה הנוכחי, אין מדובר, כאמור, על פי עדות נציג הנתבעת, בצינתוקים שעניינם
14 חיוג המופסק בטרם נענתה השיחה, אלא בצינתוקים שבהם השיחה מתנתקת לאחר
15 שהיא נענית (ולאחר שנאמר לנמען כי ממתינה עבורו הודעה, אם יחזור למספר שממנו
16 בוצעה השיחה). עם זאת, מדובר בהוראה שנועדה להוסיף ("גם אם") ולא לגרוע.

17
18 67. מכאן שלצורך ביצוע השיחות מושא התביעה לתובע, נדרשה קבלת הסכמתו המפורשת
19 מראש לכך (או נדרש כי יהיה מדובר ב"פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא
20 בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף
21 קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו..."), שאחרת, מדובר
22 בהפרה של הוראות החוק.

23
24 68. ראשית, נוכח אופי השיחות (שבמסגרתן כאמור נמסר למתקשר כי ממתינה לו הודעה),
25 הרי שאין מדובר בפנייה חד פעמית המהווה הצעה להסכים לקבלת דברי פרסומת,
26 ובכל מקרה, לא הוכח כי בכך מדובר. כמו כן, לא הוכח כי התובע נתן את הסכמתו
27 מראש לקבלת דברי הפרסומת.

28
29 69. ודוק, התובע העיד, כי לא נתן את הסכמתו לכך, ואילו הנתבעת, שעליה הנטל לעניין
30 זה (בהנחה כי היא בגדר "מפרסם"), לא הראתה, מטעמיה, אחרת.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

70. במילים אחרות, הרי שהנטל להראות כי התובע נתן את הסכמתו לקבלת הצינתוקים (שהם כאמור בגדר דברי פרסומת), מוטל על הנתבעת. ומשבחרה הנתבעת, מטעמיה, שלא להביא ראיות לעניין זה, הרי שאין לה להלין אלא על עצמה.

71. לעניין זה יש להוסיף, כי ההנחה המסתברת היא שבידי הנתבעת אכן מצויות ראיות (או שהיא בעלת גישה לראיות), בנוגע לשאלה, האם נתן התובע את הסכמתו לקבלת הצינתוקים, או חלקם, או אם לאו (כמו גם בנוגע לשאלות הנוגעות לתוכן ההודעות מושא הצינתוקים).

72. כך, על פי נספח יג' לתצהיר התובע – מסמך שנערך על ידי הנתבעת – הרי שהנתבעת מסוגלת לברר, האם התובע הוסיף את עצמו, או ביקש להסיר את עצמו, מרשימת התפוצה של מספר זה או אחר מבין מספריה (והמספרים שלגביהם צורפו צילומי מסמך אינם נכללים בנספח יג' האמור). כמו כן, הנתבעת, לדבריה, ובהתאם לשבילות הסכם ההתקשרות בינה לבין לקוחותיה, שצירפה במסגרת הגנתה, דורשת מלקוחותיה לשמור תיעוד של הסכמת הנמענים לקבלת ההודעות. בנסיבות אלה, ככל שהיה התובע נותן את הסכמתו לקבלת הצינתוקים מושא התביעה, או מי מהם, הרי שתיעוד של הסכמה זו, אמור היה להיות מצוי בידי הלקוח הרלבנטי, והנתבעת יכולה הייתה לקבלו ולהציגו לפני בית המשפט.

73. בהקשר זה, אין לקבל את טענת הנתבעת שלפיה נבצר ממנה, או נאסר עליה, או לא היה מקום לצפות ממנה, לחשוף את זהות לקוחותיה, לצורך הבאת ראיות מעין אלה.

74. אכן, אפשר שאי חשיפת זהותם של לקוחותיה, בפני גורם המבקש לתובעם, או להתנגח בהם באופן אחר כלשהו, היא בגדר אינטרס לגיטימי של הנתבעת. ואולם, מקום בו מוגשת נגד הנתבעת תביעה, שבה נטען להפרת חוק הספאם מצד לקוח זה או אחר, אין דבר המונע מהנתבעת עצמה, לפנות לאותו לקוח, על מנת לקבל את תגובתו לטענות המועלות בתביעה. תשובת הלקוח עשויה להיות, כי אין בטענות ממש, תוך שהוא מציג אסמכתאות רלבנטיות לעניין זה, או לחילופין, כי יש בטענות ממש. במקרה הראשון, אין זה סביר כי הלקוח יתנגד לחשיפת המידע; ובמקרה האחרון, אין, למעשה, ללקוח אינטרס לגיטימי להתנגד לכך (לרבות במישור יחסיו מול הנתבעת שכלפיה התחייב, לטענתה, לפעול כדין).

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

75. ודוק, אין מדובר בחשיפה גורפת של לקוחות הנתבעת בפני התובע, אלא בפניה ללקוחות הרלבנטיים לתביעה בלבד (מפעילי הקווים הרלבנטיים), לצורך קבלת ראיות רלבנטיות להגנתה מפני התביעה.

76. בנסיבות אלה, ככל שלא פנתה הנתבעת ללקוחותיה (כפי שנטען על ידי נציגה), הרי שמחדל זה, והחסר הראייתי שנגרם כתוצאה ממנו, רובץ לפתחה. וככל שפנתה אליהם, הרי שיש להניח כי ככל שתשובתם הייתה כוללת ראיות שיש בהן כדי להדוף את התביעה, הייתה הנתבעת מציגה ראיות אלה לפני בית המשפט (ומשלא עשתה כן, יש להניח, לכל הפחות, כי ראיות מעין אלה, אינן בנמצא, ואף אפשר כי הראיות שבנמצא, דווקא תומכות בטענות התובע).

77. הנתבעת טענה גם, כי היא אינה יכולה לגלות את זהות לקוחותיה, מבלי שניתן צו של בית המשפט המורה לה לעשות כן. ואולם, נוכח האמור לעיל, גם טענה זו אינה נכונה. התובע ביקש, כאמור, לחשוף את זהות הלקוחות, ומידע נוסף הנוגע להם, הנתבעת התנגדה לכך, ולעניין זה, הוחלט שלא לחייב את הנתבעת לעשות כן, אך הוחלט גם, כי לאי הגילוי עשויה להיות משמעות ראייתית. כפי שפורט לעיל, לא הייתה כל מניעה מצד הנתבעת, לפנות ללקוחותיה הרלבנטיים (בשלב הראשון, מבלי לחשוף את זהותם בפני גורם זה או אחר), בדרישה לקבל מהם את הראיות הנדרשות לה על מנת להתגונן מפני התביעה, וההחלטה שלא לפעול כאמור, רובצת לפתחה בלבד.

78. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי דברי הפרסומות האמורים (הצינתוקים) נשלחו לתובע בניגוד להוראות חוק הספאם.

79. כעת יש לבחון האם הנתבעת, היא בגדר מפרסם, כמשמעות ביטוי זה בחוק הספאם.

80. התשובה לשאלה זו, היא בחיוב.

81. על פי החוק, "מפרסם", הוא "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

1 תעמולה, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו
2 כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי
3 רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה;"

4
5 82. טענתה העיקרית של הנתבעת לעניין זה היא, כאמור, כי היא משמשת פלטפורמה
6 בלבד. לדברי הנתבעת, היא מספקת ללקוחותיה מערכת טכנולוגית בלבד, שבה ניתן
7 לעשות שימוש לצורך משלוח הצינתוקים, על כל הכרוך בכך, ואינה מעורבת כלל בכל
8 הנוגע לתוכן ההודעות הנשלחות באמצעות המערכת, או בתפעול המערכת, כך שאין
9 לראות בה "מפרסם".

10
11 83. דין טענה זו, להידחות.

12
13 84. בנסיבות העניין, אני סבור כי הנתבעת נכנסת בגדר החלופה שעניינה "מי שתוכנו של
14 דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו".

15
16 85. כפי שהסביר נציג הנתבעת עצמו, הצינתוקים מניבים הכנסה לנתבעת בדמות דמי
17 קישור גומלין.

18
19 86. לעניין זה, אף אם נקבל את טענת הנתבעת, כי היא אינה מעורבת ישירות, או בכלל,
20 בתכני הפרסומים, וכי התכנים מקדמים את מטרותיהם של לקוחותיה, הרי שתכנים
21 אלה, יהא נושאם המדויק אשר יהא, עשויים בהחלט לקדם (גם) את מטרותיה של
22 הנתבעת עצמה (המדובר בחברה בע"מ שמטרתה היא, מטבע הדברים, השאת רווחיה).
23 ודוק, ככל שמדובר בתכנים מעניינים או אטרקטיביים יותר עבור הנמענים, כך יחזרו
24 (יתקשרו חזרה) נמענים רבים לקווים שמהם בוצעו הצינתוקים, ויאזינו להודעות
25 המושמעות בקווים למשך זמן ארוך יותר, דבר אשר יניב לנתבעת רווח גדול יותר.

26
27 87. די בכך על מנת לקבוע כי הנתבעת היא בגדר "מפרסם".

28
29 88. הנתבעת הפנתה לפסיקה, ובמיוחד לרת"ק 70225-05-19 פולסים בע"מ נ' חיים (פסק
30 דין מיום 3.11.2019), שבה לדבריה נקבע כי חברה המספקת פלטפורמה בלבד למשלוח
31 הודעות פרסומות, אינה בגדר מי שמשווק את נושא דבר הפרסומות בעבור אחר, ואינה
32 בגדר מפרסם כהגדרתו בחוק הספאם (לעניין זה ראו הפסיקה המפורטת בסעיף "ח"
33 לסיכומי הנתבעת).

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

89. ואולם, במקרים שאליהם הפנתה הנתבעת, ניתנו החלטות בהתאם לראיות ולנסיבות שעמדו לפני בית המשפט. עיון בפסקי הדין הרלבנטיים מלמד, כי ראיות אלה, כללו, על פי רוב, תמונה מלאה יותר מזו הקיימת במקרה הנוכחי, של מערכת היחסים שבין "הפלטפורמה"-הנתבעת לבין לקוחותיה (לקוחות שלגביהם טענו הפלטפורמות-הנתבעות כי הם שאחראים למשלוח ההודעות). לקוחות אלה אף "נחשפו", בחלק מאותם מקרים, על ידי הנתבעות, ואף צורפו, בחלק מאותם מקרים, כנתבעים לתביעה.

90. לעומת זאת, במקרה הנוכחי, נמנעה הנתבעת מהצגת מערכת היחסים המלאה שבינה לבין לקוחותיה, הימנעות הפועלת לחובתה.

91. כך, בין היתר, צורפה, כאמור, רק שבלונה של ההסכם שבין הנתבעת לבין לקוחותיה. השבלונה שצורפה, אמנם כוללת התחייבות מאת הלקוח לפעול בהתאם להוראות חוק הספאם, אך לא צורפו ההסכמים הספציפיים שבינה לבין הלקוחות ששלחו לתובע את ההודעות מושא התביעה הנוכחית (ולדברי נציג הנתבעת אכן קיימים הסכמים ספציפיים מעין אלה (עמ' 10, ש' 18-20) ואף ישנם לקוחות שאין עמם הסכם בכתב (עמ' 23, ש' 18-20). לא זו אף זו, באחד ההסכמים הספציפיים, שבין הנתבעת לבין אחד מלקוחותיה, הסכם שצורף על ידי התובע דווקא, הנתבעת והלקוח מוגדרים שותפים, והוא אינו כולל התייחסות לאיסור על משלוח ספאם; ונציג הנתבעת העיד (למשל בסעיף 17 לתצהירו), כי ישנם לקוחות המקבלים את הפלטפורמה הבסיסית בחינם (דבר המלמד אף הוא כי הנתבעת מרוויחה (גם) כתוצאה מהצינתוקים).

92. משלא צירפה הנתבעת את הראיות הרלבנטיות, הנוגעות למערכת היחסים שבינה לבין הלקוחות הרלבנטיים, לא העידה את אותם לקוחות, והסתפקה בעדות נציג מטעמה, ובצירוף שבלונה של הסכם, ומשאין חולק כי הצינתוקים מניבים רווח ישיר לנתבעת (שאינה מרוויחה רק ממכירת הפלטפורמה ללקוחותיה), יש לקבוע, בשונה מהמקרים שאליהם הפנתה הנתבעת, כי הצינתוקים מקדמים את מטרות הנתבעת, וכי הנתבעת היא בגדר מפרסם.

93. ודוק, במקרה הנוכחי, דומה כי הנתבעת אינה רק בית תוכנה, כדבריה, המוכר תוכנה ללקוחותיה, ומנותק, לאחר מכן, מפעולותיהם של אותם לקוחות. הנתבעת מעמידה

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

לשימושם של הלקוחות הן מערכת והן קווים, שאותם היא רוכשת בעצמה לצורך זה, ומרוויחה ישירות מהצינתוקים שמבצעים הלקוחות, רווחים שהם נגזרת של "יעילותם" של אותם צינתוקים כלפי הנמענים. מכאן שהנתבעת נכנסת, כאמור, בגדר מי שתכני הפרסומים עשויים לקדם את מטרותיה (חלופה שלא נידונה, למיטב עיוני, בשונה מהחלופה שעניינה ה"משווק", ברת"ק 19-05-70225 האמור). הנתבעת, מצדה, כאמור, לא חשפה את מערכת היחסים המלאה שבינה לבין לקוחותיה, כך שלא הראתה אחרת.

94. בנוסף, אין לקבל את טענת הנתבעת בדבר תחולתה של הסיפא להגדרת מפרסם, שכן הנתבעת אינה בעלת רישיון כללי או אחר לשיגור הודעות בזק (בשונה למשל מהנתבעת 1, "015", שהתביעה נגדה, כאמור, נמחקה (ובשונה מהנתבעות בחלק מפסקי הדין שאליהם הפנתה הנתבעת)).

95. כמו כן, בניסיונות שבהן נמנעה, כאמור, הנתבעת, מלחשוף את מערכת היחסים המדויקת שבינה לבין לקוחותיה הרלבנטיים, ושבהן ההודעות שוגרו באמצעות מערכת שסופקה על ידי הנתבעת, ושנותרה בבעלותה, ומקווים שנרכשו על ידה, ושבהן מניב משלוח ההודעות רווח ישיר לנתבעת, הרי שלא בוססה הטענה, כי הנתבעת, אינה מי ששיגר את ההודעות (לכל הפחות עבור לקוחותיה, או בשיתוף עמם), או הטענה כי נסתרה החזקה הקבועה בחוק, שלפיה הייתה הנתבעת מודעת לנסיבות הנוגעות להפרת החוק.

96. סיכומו של דבר, אני קובע כי הנתבעת הפרה כלפי התובע את הוראות חוק הספאם בנוגע ל-49 צינתוקים.

97. נקודת המוצא בפסיקת בית המשפט העליון, היא, כידוע, כי הפיצוי המכסימלי הקבוע בחוק (סעיף 30א(י) לחוק) לעניין משלוח כל הודעה, בסך של 1,000 ₪, הוא גם הפיצוי שאותו מן הראוי לפסוק, ברגיל, בפועל, לטובת הנמען, וזאת בהעדר טעמים מיוחדים לסטות מפיצוי זה. במקרה הנוכחי, לצד שיקולים הנוגעים לחומרת הטרדה הנגרמת כתוצאה מהצינתוקים, ראיתי מקום לייחס חשיבות מסוימת לכך שההודעות נשלחו, ככל הנראה, בשיתוף עם גורמים נוספים (הלקוחות), כך שהנתבעת אינה היחידה שהפיקה תועלת מכך (וזאת גם אם הנתבעת היא שנמנעה, כאמור, מהצגת מערכת היחסים המדויקת שבינה לבין גורמים אלה לפני בית המשפט).

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

98. אני מעמיד את הפיצוי על סך של 700 ₪ בגין כל הודעה.

99. הנתבעת תשלם, לפיכך, לתובע, סך של 34,300 ₪ וכן הוצאות משפט בסך של 850 ש"ח וזאת בתוך 30 ימים.

100. נוכח תוצאה זו, אין צורך לדון בעילות נוספות שמכוחן ביקש התובע לחייב את הנתבעת בתשלום פיצויים כלפיו.

101. יוער, כי אני סבור כי טענות התובע כלפי הנתבעת בדבר החזקת רשימות תפוצה בניגוד לדין, לא הוכחו. כמו כן, אני סבור, כי בטענות התובע כלפי הנתבעת בכל הנוגע לקיומה או העדרה של אפשרות הסרה, אין בכדי להשפיע על התוצאה האמורה (ולמען הסר ספק, הנתבעת, נוכח החלל הראייתי שהותירה, לא הוכיחה את קיומה של אפשרות הסרה לעניין ההודעות הספציפיות שנשלחו לתובע). בנוסף, אינני סבור כי ישנה רלבנטיות לפועלו של התובע כמי שמסייע בהגשת תביעות קטנות, או ליריבות פוליטית זו או אחרת שאפשר שקיימת בין הצדדים.

102. לבסוף, יש להודות לצדדים, אשר חרף היריבות הקיימת ביניהם, התנהלו, במסגרת ההליך, בכבוד ובנעימות, זה כלפי זה וכלפי בית המשפט.

103. פסק הדין נחתם לאחר צאת השבת ולא נכתב, חלילה, במהלכה.

104. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח טבת תשפ"א, 02 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

אופיר יחזקאל, רשם בכיר

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 18-02-19158 קופרברג נ' ימות המשיח בע"מ

- 1
- 2
- 3

